
Reinig uw handen voordat u ze vouwt tot gebed

Eén der vijanden van voor verhoring in aanmerking komend gebed is de voortdurende verharding van het hart in de vorm van eigenliefde en liefde tot de zonde. Deze in het duister actieve vijand knaagt aan de wortel van onze gebeden. Zo zeker als elke zonde ons vergeven wordt wanneer wij in bijbelse boetvaardigheid om vergeving en reiniging door het bloed van Jezus Christus vragen, zo zeker leidt het nalaten van reiniging van zonden tot niet-verhoring van gebeden. Hetzelfde is het geval wanneer wij wel vergeving van begane zonden begeren, maar die zonden halsstarrig vasthouden om er in te blijven leven, of wanneer wij wel van de gevolgen der zonden, maar niet van de zonden zelf verlost willen worden, of voor onszelf vergeving van zonden zoeken, maar anderen niet willen vergeven. Dit alles staat verhoring van onze gebeden in de weg. Daarom: reinigt uw handen voordat u ze vouwt tot gebed! 'Bidt met opheffing van heilige handen, zonder toorn en twist. Bidt niet langer verkeerd, om het in uw hartstochten door te brengen! Stelt uw lichaam tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer; dit zij uw redelijke eredienst! En vergeeft elkander, opdat uw Vader uw overtredingen vergeven zal!' (vgl. Jacobus 4:3,8; I Timoteüs 2:8; Romeinen 12:1; Mattheüs 6:14,15).

Maar ook hoogmoed, ondankbaarheid en gierigheid als uitdrukking van kille eigenliefde belemmeren de verhoring van gebeden. Hovaardigen wederstaat God ook in het gebed. Een ondankbare, in het bijzonder hem die zijn geloften niet betaalt en de wil van God in Christus Jezus tracht te ontduiken, zal de gebedszingen ontgaan. Evenmin kan een gierigaard een onbarmhartige verhoring van zijn gebeden verwachten (I Timotheüs 6:10; Efeze 5:5). Hoevelen bidden aanhoudend tevergeefs om redding voor hun geliefden doordat gierigheid de ban is die op heel het gezin rust.

Ten slotte is ook slordigheid, als gebrek aan volharding in de gebeden, een belemmering voor gebedsverhoring. Onze gebeden willen dóórgebeden zijn. Levend geloof is altijd blijde in de hoop, geduldig in de verdrukking en volhardend in het gebed (Romeinen 12:12). Wij mogen een gebedspunt pas dan laten vallen wanneer duidelijk wordt dat verhoring ervan niet past in Gods plan. Maar hoe weinig gebeden worden met volharding dóórgebeden! Het gebed van een rechtvaardige vermag veel wanneer het ernstig en krachtig is (Jacobus 5:16). Wie gebed niet als het belangrijkste werk dat er op aarde is, opvat, zal nooit leren met volharding te bidden. Zoveel gebeden lijken op 'voortijdig

gestorvenen' waarvan men zegt wat zou er nog uit hen geworden kunnen zijn als zij waren blijven leven.

Weet u zich van al die belemmeringen voor gebedsverhoring vrij - Jezus maakt vrij - en worden desondanks uw gebeden niet verhoord, weet dan dat er een verhoring op hoger plan bestaat. Dat wil zeggen: God heeft uw gebeden geenszins verworpen als Hij ze niet verhoort op de wijze waarop u zich dat gedacht had. Vaak kan Hij wel onze gebeden slechts voor een deel gebruiken, vaak moet Hij ze naar Zijn hogere wijsheid completeren en geheel anders gebruiken dan wij ons dat voorstelden. Hoe vaak kan daarbij de schijnbare niet-verhoring van onze gebeden juist haar hoogste vervulling zijn. Laten wij daarom nooit zeggen: Ik heb nu al zo lang gebeden en het heeft niets geholpen! Laten wij veeleer hopen dat al onze gelovige, oprechte en volhardende gebeden in feite verhoring boven bidden en denken (Efeze 3:20,21) zullen vinden.

Martin
(Uit: De Stem)